

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς». «Ἰωάν. 14:24»

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». «Πράξεων 2:4»

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 26 No 4

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 291

Μάιος - May 2004

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Α'

« Ἴρα τίς ἐστὶ βασιλεὺς ἢ στρατιώτης,
ἢ πλοῦσις ἢ πένης,
ἢ δίκαιος ἢ ἄμαρτωλός;»

(Ἀκολουθία τῆς Κηδείας)

ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας Στυλιανοῦ

Ἐχει ἐπικρατήσει διεθνῶς νὰ θεωρεῖται ὁ μῆνας Μαΐος ὡς ἀνήκων κατὰ κύριο λόγο εἰς τὴν ἐργατικὴ τάξη, ἀκριβέστερα, εἰς τὰ χειρωνακτικὰ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπαγγέλματα. Γι' αὐτὸ ἔχει «πολιτογραφηθεῖ» καὶ ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς, σχεδὸν ἀδιαμαρτύρητα, ὡς «τεχνικός ὄρος»(!) τῆς συνδικαλιστικῆς γλώσσας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν γένει μέσων ἐπικοινωνίας, τὸ σύνθετο θριαμβολογικὸ ὄνομα «Ἐργατικὴ Πρωτομαγιά».

Τὸ πρῶτο λοιπὸν πού πρέπει νὰ λεχθεῖ καὶ ἐδῶ –τὸ εἶχαμε ξαναγράψει πρὸ ἐτῶν στὸ Περιοδικό μας– εἶναι ὅτι, ἂν νοοῦνται ἐν προκειμένῳ ὡς «ἐργατικὴ τάξη» μόνο οἱ «χειρῶνακτες» (γεωργοὶ καὶ ξωμάχοι, ἀνειδίκευτοι ἐργάτες, ἢ ἐργατοτεχνίτες καὶ μηχανολόγοι παντὸς εἶδους), τότε τὸ σύνθετο ὄνομα «Ἐργατικὴ Πρωτομαγιά» εἶναι ἐξ ἴσου ἀδικο καὶ ὑπεροπτικόν, ὅσο καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Πολιτικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος πού μέ ἀπαράμιλλη «σεμνότητα» αὐτοχαρακτηρίζεται ὡς «Συνασπισμὸς τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τῆς Προόδου»!

Δέν χωρεῖ βέβαια ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία γιὰ τὸ ὅτι καὶ στίς δυὸ περιπτώσεις ἐξυπακούεται σιωπηρῶς ὁ «ταξικός ἀγώνας» –ἢ μᾶλλον ὁ ἀντ-αγωνισμὸς– μεταξύ διαφόρων κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ τῶν συναφῶν νοοτροπιῶν, ὅπως αὐτὰ γεννήθηκαν καὶ διαμορφώθηκαν ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Φεουδαρχίας, ἐπιδεινώθηκαν δέ στοὺς νεώτερους χρόνους μέ τὴν ἀνάπτυξη βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν. Αὐτές ἦταν οἱ μορφολογικὲς συνθήκες πού ἐχώρισαν σὲ ἀντίπαλα στρατόπεδα, ἐργοδοσία ἀφ' ἑνός (κεφάλαιο), καὶ ἐργοληψία ἀφ' ἑτέρου (ἐργατικὸ πρὸσωπικόν).

Στόν εὐρύτερο συσχετισμὸ μέ τὰ ἠθικοκοινωνικά προβλήματα πού δημιούργησαν οἱ μόλις μνημονευθεῖσες οἰκονομικο-κοινωνικὲς ἐξελίξεις, μέ τὰ

THE ABOLITION OF CLASS

Part 1

“Now which one was the king, and which the common soldier? Which the rich man and which the poor? Which the righteous or the sinner?”

(From the Funeral Service)

By Archbishop Stylianos of Australia

It has become customary worldwide to consider the month of May as belonging primarily to the working class and, more precisely, to the professions involving manual labour. This is why the composite triumphal term ‘May Labour Day’ has been ‘registered’ and continually repeated, almost without questioning, as a ‘technical term’ (!) of the vocabulary of the union movement and of communication media in general.

The first thing that must be stated here – which we have also mentioned some years ago in this magazine – is that if by ‘working class’ we understand only the ‘manual labourers’ (farmers, battlers, unskilled workers or tradesmen and mechanics of every kind), then the composite name ‘May Labour Day’ is as **unfair** as it is **arrogant**. It is like the political party in Greece which, out of great ‘modesty’ calls itself the ‘Alliance of the Left and of Progress’!

There is no doubt that both instances silently imply a ‘class struggle’ – or rather **antagonism** – between various social groups and related mentalities, created and evolving ever since the period of feudalism, and intensified in more recent times with the development of **industries** and **mass production**. These were the morphological conditions which gave rise to rival camps, with **employers** on the one hand (capital) and **employees** on the other (workers).

The ‘moral conscience’ could not possibly remain silent in the face of the broader ethical and social problems created by the mentioned socio-economic developments in terms of their positive or negative by-products (working hours, determination of wages, labour laws in general etc.) initially in Europe, and subsequently in America, together with nations of other continents, including the tragically ‘starving continent’ of Africa in

παράπλευρα θετικά ή αρνητικά των «μορφώματα» (ώρARIO εργασίας, μισθοδοσία, Έργατικό Δίκαιο εν γένει, κ.ά.) σε Εύρωπη αρχικά, αργότερα σε Άμερική, και παράλληλα στις χώρες των άλλων Ήπειρων, μέχρι και την τραγικώς «λιμώττουσαν» Άφρική (the starving Continent) των τελευταίων δεκαετιών, δέν ήτο δυνατόν νά κωφεύσει ή «ήθική συνείδηση», έστω και άποσπασματικώς. Δηλαδή ως έξαιρεση παρά ως κανόνας, στην άνεκαθεν «καταναλωτική κοινωνία»(!), λόγω τής ανθρώπινης φιλαυτίας.

Έτσι έγινε παγκοσμίως γνωστή ή ευαισθησία, ή τουλάχιστον τό ένδιαφέρον, κάποιων συμπαθών και έξόχως έπωνύμων «ιδεολόγων», όσο και άν κάποτε υπήρξαν υπερβαλλόντως άνεδαφικοί.

Γνωστότατος έγινε για τόν έν προκειμένω ρομαντισμό και την σχεδόν παιδική αφέλειά του ό Ζάν Ζάκ Ρουσσώ, πού έν τούτοις δέν έπηρέασε λίγους σοβαρούς Κοινωνιολόγους και Οικονομολόγους τής έποχής του, άκόμη δέ και νεώτερους. Ένας τέτοιος –καλή τή πίστει προπαγανδιζόμενος– «πρωτογονισμός», άκούστηκε βέβαια ως άστεϊσμός και ειρωνεία. Γιατί ήταν όπωσδήποτε ένας έξοφθάλμως άνεφάρμοστος άναχρονισμός. Πρέπει όμως νά όμολογήσουμε ότι υπήρξε άσφαλώς συμπαθέστερος για την ειλικρίνειά του, άν μάλιστα τόν συγκρίνουμε μέ την ύποκρισία των έπιδόξων «σωτήρων» του Σοβιετικού Προλεταριάτου, πού έκ των ύστέρων γνωρίσαμε τό μέγεθος τής κακουργίας των!

Ποίος δίκαιος άνθρωπος έπεσκέφθη την Σοβιετική Ένωση, πριν καταρρεύσει όριστικά τό Κομμουνιστικό καθεστώς, και δέν άγανάκτησε πληροφορούμενος – όπως ό γράφων– ότι τά μέλη τής «Κεντρικής Έπιτροπής» (Polit Büro), πέρα από τά πολλά άλλα γνωστά και άγνωστα προνόμια και «εύεργετήματα» πού τους έξασφάλιζε τό σύστημα, είχαν και ιδιαίτερα Νοσοκομεία, όπως και ιδιαίτερα Νεκροταφεία, άυστηρώς άποκλειστικά γι' αυτούς!

Και νά σκεφθεί κανείς ότι ό αριθμός των μελών τής Κεντρικής Έπιτροπής, ήταν κυριολεκτικά «σταγών έν τώ ώκεανώ», μέσα στις έκατοντάδες έκατομμύρια ψυχές τής λεγομένης «Ένώσεως Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών» (Ε.Σ.Σ.Δ.). Είναι δυνατόν δέ νά μήν υπήρχαν και άνάμεσα σ' αυτήν, την συνωμοτικά κλειστή Διοικούσα Όμάδα άνάλογες διαβαθμίσεις/διαφορές, άκόμη και οικονομικών συμφερόντων, για τίς όποιες και έμισούνταν θανάσιμα και άλληλοσπαράσσονταν;

Έτσι φαίνεται άντιλαμβάνονταν οι έν λόγω «σωτήρες» του Λενινισμού και Σταλινισμού την δήθεν «ά-ταξική» κοινωνία. Μάλλον θά έπρεπε νά μιλούσαν για «άτακτη» και «άνυπότακτη» σ' όποιουσδήποτε ήθικούς νόμους και κανόνες άγέλη, την όποία εύτυχώς δέν μπόρεσαν νά επιβάλλουν ως παγκόσμιο πρότυπο «δημοκρατίας», παρά τίς σφαγές, τά βασανιστήρια τής Σιβηρίας, τά «Γκούλαγκ», κ.ά.

Για την πλήρη άπομυθοποίηση του Κομμουνιστικού και Σοσιαλιστικού μοντέλου Σοβιετικής

recent decades. It could not remain silent, as an **exception** rather than as a **rule** in our 'consumerist society' (!), on account of human **selfishness**.

The **sensitivity** or at least the **concern** of certain sympathetic and famous 'ideologues' became internationally known, even if they were at times terribly **groundless**.

Jean Jacques **Rousseau** became very well-known on account of his **romanticism** and his almost child-like **naivety** which nonetheless influenced more than a few sociologists and economists of his time, and even more recently. His well-intentioned advocacy of '**primitivism**' of course sounded as if he was **jesting** and **ironic**. For it was obviously an inapplicable **anachronism**. However, we must admit that he was certainly more likeable on account of his **sincerity**, especially when compared with the **hypocrisy** of the ambitious 'saviours' of the Soviet Proletariat, the extent of whose **evil** actions we learnt about in hindsight!

Who among fair-minded people could have visited the Soviet Union before the Communist regime finally collapsed, without feeling indignation – as the writer did – upon hearing that the members of the '**Central Committee**' (*Politburo*) had, apart from many other known and unknown privileges and 'benefactions' which the system gave them, also special **hospitals** and **cemeteries** exclusively for themselves!

To think that the number of members of the Central Committee was literally a 'drop in the ocean' among the hundreds of millions of people living in the former 'Union of Soviet Socialist Republics' (USSR). Is it not possible for there to have been among this closed conspiratorial **ruling body** corresponding **gradations/differences**, and even **economic** interests, for which they hated and fought each other?

This is apparently how the 'saviours' of Leninism and Stalinism understood so-called 'classless' society. They should rather have spoken about a **herd** which was 'unruly' and 'disobedient' to any **moral** laws and norms, and which they fortunately could not impose upon others as a worldwide model of democracy, in spite of the slaughter, the tortures of Siberia, the 'Gulags' etc.

In the next issue, we shall write concerning the complete demythologization of the Soviet version of Communism and Socialism. In so doing, we will examine the **moral** and **social** forces which dialectically led, and continue to lead, not only to the 'abolition of class', but also to a more human and civilized world order and community.

κοπής, θά γράψουμε στην συνέχεια του άρθρου μας στό επόμενο τεύχος, έξετάζοντας τίς ήθικές και κοινωνικές δυνάμεις πού διαλεκτικά όδήγησαν και έξακολουθούν νά όδηγούν όχι μόνο στην «κατάργηση των τάξεων», αλλά και σε μία πιό ανθρώπινη και πιό πολιτισμένη παγκόσμια τάξη και κοινωνία.

ANOTHER YEAR TO BE THANKFUL

On Monday evening, 10 May 2004, the Greek Orthodox Cathedral of the Annunciation in Redfern, NSW, hosted the fifteenth annual Thanksgiving Service for graduates of St Andrew's Greek Orthodox Theological College. The service marked the culmination of a number of challenging years of theological education and training for a small number of dedicated students from around Australia.

The evening's proceedings began with a short doxological service chanted by College students, past and present. The Dean, His Eminence Archbishop Stylianos of Australia, as he has done since the first Thanksgiving Service back in 1990, conferred the graduates with the College's Ecclesiastical Degree, read a benediction over them, and addressed the congregation of faculty, distinguished guests and members of the general public.

Honouring this important occasion with their presence were Mr Ioannis Raptakis, Consul General for Greece in Sydney, and Mrs Raptakis; Dr Raymond Nobbs, Dean of the Sydney College of Divinity (SCD) accompanied by his wife, Assoc. Prof Alanna Nobbs, Lecturer in Ancient History at Macquarie University; Assoc. Prof Michael Horsborough, Chair of the Academic Board of the Sydney College of Divinity; and Major Rodney Ainsworth, representing the Salvation Army College of Further Education. There were also representatives from the various committees of the Theological College and the Greek Orthodox Archdiocese. This year St Andrew's was particularly honoured to have

many faithful from the Church of St Demetrios in Queanbeyan who came to pay tribute to their parish graduate.

After the service the congregation was invited to a light supper in the Main Hall of the Theological College where staff, students and guests had the opportunity to intermingle in a friendly atmosphere.

The five students who successfully completed their course of theological studies were Stavros Ivanos (Queanbeyan), Peter Karalis (Perth), Eustathios Peroulis (Sydney) and Kosmas Zisis (Melbourne) with George Lambropoulos (Melbourne), receiving his degree *in absentia*. All of these graduates were also present at the Sydney College of Divinity Graduation Ceremony on Saturday 8 May 2003. There they had been presented their Bachelor of Theology degree in the Great Hall of Sydney University by the Vice President of the Sydney College of Divinity Council, Rev. Dr Gerard Gleeson. The traditional luncheon followed at Wesley College.

The latest group of graduates brings to 73 the total of Theological College alumni since the College opened in 1986. Twenty-two graduates currently serve as priests (10 NSW; 4 VIC; 2 SA; 5 QLD; 1 GREECE) and two as deacons (2 NSW). Up to the present, graduates have assumed a variety of roles within the various institutions of the Greek Orthodox Archdiocese including administrative posts, teaching positions, welfare, and chaplaincies to prison inmates, police personnel and university students.

Ἀναμνηστική φωτογραφία τῶν νέων ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 2003, μετὰ τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Σχολῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Στυλιανοῦ καί τοῦ Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, ἀμέσως μετὰ τὴν τελετὴν τῆς καθοσίωσης των, εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (10-5-04).

ΓΙΑ ΤΟ ΚΤΙΣΙΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΜΟΛΟΓΗΜΑ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ*

Ποιό είναι όμως και τό εύαρεστο; Γιατί, βέβαια, δέν σημαίνει ότι κάνοντας κανείς τό αγαθό, όπωσδήποτε είναι και εύαρεστο στό Θεό. Και σάς λέω ένα παράδειγμα. Τυχαίνει νά βρεί κάποιος μιά όρφανή, πτωχή και όμορφη κοπέλλα πού του άρέσει, έπειδή είναι όμορφη και τήν παίρνει και τήν ανατρέφει μέ τό πρόσχημα ότι ανατρέφει μιά όρφανή. Δέστε, και θέλημα Θεού είναι αυτό και αγαθό, δέν είναι όμως και εύαρεστο. Εύαρεστο είναι όταν κάνει κανείς λ.χ. έλεημοσύνη, νά μήν τήν κάνει από κάποιο ανθρώπινο λογισμό, αλλά για τό ίδιο τό καλό, για τήν ίδια τή συμπάθεια. Αυτό είναι τό εύαρεστο στό Θεό.

Τό τέλειο επίσης είναι όταν κάνει κανείς έλεημοσύνη νά μήν τήν κάνει στενόκαρδα, ούτε μέ άπροθυμία και καταφρόνηση, αλλά μέ όλη του τή δύναμη μέ όλη του τήν προαίρεση, δίνοντας μέ τέτοιο τρόπο σάν νά παίρνει ό ίδιος, εύεργετώντας έτσι, σάν νά δεχόταν ό ίδιος τήν εύεργεσία. Τότε τό θέλημα του Θεού γίνεται τέλειο. Και έτσι φτάνει νά κάνει κανείς τό θέλημα του Θεού, όπως λέει και ό Άπόστολος, «τό αγαθό και εύαρεστο και τέλειο». Νά, αυτό ακριβώς είναι εκείνο πού γίνεται μέ επίγνωση.

Πρέπει νά μάθει κανείς τό αγαθό αυτό της έλεημοσύνης, πόση χάρη κρύβει, γιατί ή έλεημοσύνη είναι μεγάλη και μπορεί ή ίδια νά εξαλείψει και άμαρτίες καθώς λέει ό Προφήτης: «Τό λύτρο για τήν έξαγορά του ανθρώπου είναι τά ίδια του τά πλούτη» (Παρ. 13, 8). Και άλλου επίσης λέει: «Μέ έλεημοσύνης έξαγόρασε τίς άμαρτίες σου» (Δαν. 4, 24). Και ό ίδιος ό Κύριος είπε: «Νά γίνετε οίκτίρμονες, όπως και ό ούράνιος Πατέρας σας είναι οίκτίρμων» (Λουκ. 6, 36). Δέν είπε: «Νηστεύετε, όπως ό ούράνιος Πατέρας σας νηστεύει», ούτε πάλι είπε: «Νά μήν έχετε περιουσία, όπως και ό ούράνιος Πατέρας σας δέν έχει». Άλλά τί λέει; «Νά γίνετε οίκτίρμονες, όπως ό ούράνιος Πατέρας σας είναι οίκτίρμων». Γιατί ιδιαίτερα μ' αυτήν τήν άρετή ό άνθρωπος μιμείται τό Θεό. Αυτή είναι ένα από τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αγάπης Του. Πρέπει λοιπόν όπως είπαμε, σ' αυτό τό σκοπό νά συγκεντρώνουμε τήν προσοχή μας πάντοτε, ώστε ό,τι κάνουμε νά τό κάνουμε μέ επίγνωση. Υπάρχει βέβαια πολλή διαφορά και στό σκοπό της έλεημοσύνης. Κάνει κανείς έλεημοσύνη για νά εύλογηθεί τό χωράφι του και ό Θεός τό εύλογεί. Άλλος κάνει έλεημοσύνη για νά σωθεί τό πλοίο του και ό Θεός τό σώζει. Άλλος τήν κάνει για τά παιδιά του και ό Θεός φυλάει τά παιδιά του. Άλλος τήν κάνει για νά δοξαστεί και ό

Θεός τόν δοξάζει. Και δέν παραβλέπει ό Θεός κανέναν, αλλά αυτό πού θέλει καθέναν αυτό και του δίνει. Άρκει νά μήν βλάπτεται απ' αυτό ή ψυχή του. Άλλά όλοι αυτοί έχουν πάρει ήδη τό μισθό τους, γιατί δέν έδωσαν περιθώρια στό Θεό νά τους δώσει κάτι παραπάνω, έπειδή ό σκοπός πού έβαλαν, δέν ήταν ή ώφέλεια της ψυχής τους. Για νά εύλογηθεί τό χωράφι σου τό έκανες; Ό Θεός τό εύλόγησε. Για τά παιδιά σου τό έκανες; Ό Θεός τά φύλαξε. Για νά δοξαστείς τό έκανες; Σέ δόξασε. Τι σου χρωστάει ακόμα ό Θεός; Σέ πλήρωσε για ό,τι έκανες.

Είναι και άλλος πού κάνει έλεημοσύνη για νά γλυτώσει από τήν κόλαση. Αυτός τήν κάνει για τήν ψυχή του, αυτός ενεργεί «κατά Θεόν», πλην όμως δέν κάνει και όπως ακριβώς θέλει ό Θεός. Άκόμα βρίσκεται στή δουλική κατάσταση. Γιατί ό δούλος δέν κάνει τό θέλημα του Κυρίου του, έπειδή και ό ίδιος τό θέλει, αλλά έπειδή φοβάται μήπως τιμωρηθεί. Και αυτός κατά τόν ίδιο τρόπο έλεει για νά γλυτώσει από τήν κόλαση και ό Θεός τόν γλυτώνει απ' αυτήν. Άλλος έλεει για νά πάρει μισθό. Αυτός ό σκοπός είναι άνωτερος από τόν πρώτο, αλλά ούτε αυτός δέν είναι ακόμα, όπως ακριβώς θέλει ό Θεός. Γιατί δέν βρίσκεται ακόμα από πλευράς ψυχικής διαθέσεως στήν κατάσταση του υιού. Άλλ' όπως ακριβώς ό μισθωτός δέν κάνει τό θέλημα του άφεντικού του, παρά μόνο και μόνο για νά πάρει απ' αυτόν μισθό και νά έχει κέρδη, έτσι και αυτός έλεει για νά πάρει μισθό.

Γιατί υπάρχουν τρία είδη ψυχικών διαθέσεων πού μās οδηγούν στό νά κάνουμε τό καλό, όπως λέει ό Μέγας Βασίλειος. Αυτά νομίζω ότι και άλλη φορά σάς τά είπα. Κάνουμε τό καλό ή γιατί φοβόμαστε τήν κόλαση και τότε βρισκόμαστε στήν κατάσταση του δούλου ή για νά πάρουμε μισθό και έχουμε τήν κατάσταση του μισθωτού ή για τό ίδιο τό καλό και τότε βρισκόμαστε στήν κατάσταση του υιού. Γιατί ό υιός δέν κάνει τό θέλημα του πατέρα του από φόβο, ούτε γιατί θέλει νά πάρει απ' αυτόν μισθό, αλλά έπειδή θέλει νά τόν διακονήσει, νά τόν τιμήσει και νά τόν αναπαύσει. Και εμείς έτσι πρέπει νά κάνουμε τήν έλεημοσύνη, για τήν ίδια τήν άρετή, συμμετέχοντας στίς δυσκολίες των άλλων, σάν νά ήταν μέλη του σώματός μας. Νά διακονούμε κάποιον σάν νά άπολαμβάνουμε εμείς οι ίδιοι τόν καρπό της διακονίας μας. Νά δίνουμε έτσι σάν νά είμαστε εμείς οι ίδιοι πού παίρνουμε. Αυτή είναι ή έλεημοσύνη πού γίνεται μέ επίγνωση. Έτσι, όπως είπαμε, βρισκόμαστε στήν ψυχική κατάσταση του υιού.

*Εκ του βιβλίου «Άββά Δωροθέου Έργα Άσκητικά»

The Resurrection of Christ: our Passover into joy through the Cross

Part II

Philip Kariatlis

Bodily Resurrection

The Orthodox Church believes in the real death and actual resurrection of Christ. Since the human person is made up of both soul and body then a bodily resurrection must be affirmed. However following the Scriptural understanding of resurrection, the Orthodox Christian tradition does not understand resurrection in terms of a bodily resuscitation - ie that when Christ stopped breathing he was revived and continued walking around the earth in exactly the same way as He did before his crucifixion. The Gospels rather state clearly that the stone was moved from the tomb not for Jesus to come out but rather to reveal that He was not there.

"When they [Mary Magdalene and Mary the mother of James and Salome] looked up, they saw a young man, dressed in a white robe, sitting on the right side; and they were alarmed. But he said to them, "Do not be alarmed; you are looking for Jesus of Nazareth, who was crucified. He has been raised; he is not here" (Mk 16:4-6).

The Scriptures do not describe the angel rolling the stone away for Jesus to come out of the tomb but simply state that the angels moved the stone to show that He was not in the tomb because He had been raised from the dead. That is why there is no body in the tomb. In the same body as He had before, yet transformed Jesus Christ, upon meeting his disciples shows them the wounds of the cross in his hands and side.

"After He said this, he showed them his hands and his side" (Jn 20:20).

To the apostle Thomas he appeared a week later and said:

"Put your finger here and see my hands, Reach out your hand and put it in my side." (Jn 20:28).

The Gospel narratives render it abundantly clear that Christ is present with his disciples in the very same physical body which he had at his crucifixion. We have seen that Christ appeared to his disciples after the resurrection and they meet him on an intimate level even touching the signs of his sufferings.

Yet, although the resurrected body of Christ was the very same physical body, it was also different. It had "**ano-ther form**" (Mk 16:12), able to pass through closed doors (cf Jn 20:19). Furthermore the resurrected Lord was not easily recognisable to the two disciples who were on their way to Emmaus:

"While they were talking and discussing, Jesus himself came near and went with them, but their eyes were kept from recognising him" (Lk 24:15-16).

And when Jesus appeared to seven disciples by the sea of Tiberias again they did not perceive who it was.

"Just after daybreak, Jesus stood on the beach; but the disciples did not know that it was Jesus" (Jn 21:4).

From the ten different appearances of Jesus recorded in the New Testament, we are given the impression that Christ visibly and physically appeared but in a body transformed and liberated from the limitations of materiality. From this we could conclude that whilst the Orthodox Christian tradition affirms the bodily resurrection of Christ and attests to a continuity between the physical body and the resurrected body yet it also claims that this resurrected body was "transfigured" and rendered "spiritual".

Resurrection and the reality of Death

A question, which justifiably arises is how we can say that the resurrection of Christ destroyed death when human persons continue to die? To this, the Orthodox Church teaches that the resurrection 1) reveals the powerlessness of humanity's biological death and 2) secondly destroys the spiritual death of human beings. The book of Hebrews explicitly states that, in Christ, death has been defeated and has no power:

"Since therefore the children share flesh and blood, he himself likewise shared the same things, so that through death he might destroy the one who has the power of death, that is the devil, and free those who all their lives were held in slavery by the fear of death" (Heb 2:14-15).

Therefore, while it is a fact that the resurrection does not eradicate our physical death yet the power of death itself has been radically changed by this event. Before the resurrection of Christ, humankind lived under the fear and despair of death. After Christ's victory over death, the entire world now lives with the hope that life indeed can blossom from the grave and find immortality. Now death does not destroy our communion with God but rather consummates it becoming the bridge between death and eternal life in God.

As to the second point, regarding the abolition of the humanity's spiritual death, one must accept in the first place the reality of such a death. Many understand the reality of death and life in a mono-dimensional way. Therefore life is often reduced to one's biological existence. However, beyond the biological life there is the social, cultural, moral and spiritual life¹. All these aspects of life must be distinguished so that the richness of what it means to live may be appreciated. Indeed for the Christian Church, life is also claimed to be abundant (Jn 10:10), immortal (2 Tim 1:10); holy (Rom 6:22) and ultimately a future inheritance associated with the kingdom of God (Mt 25:46). From this we can see the concept of life is so much more complex than a simple reduction to one's mere biological existence. Now, just as the reality of life must be understood from all its dimensions, the same must be said regarding the concept of death. Death cannot simply be defined as the decomposition of the human organism since this would ignore the reality of one's spiritual and moral death. Therefore it becomes clear that the resurrection of Christ does not mean the abolition of our biological death since this could not explain the reality of death in the world today². Rather, as Archbishop Stylianos so beautifully observes, the resurrection of Christ,

"signifies the definitive victory against our spiritual death, that is to say, sin which separates the human person from God"³.

Our communion with God, upon which eternal life rests, has been bestowed upon the world as a gift by Christ's death and resurrection and will be fully realised in the age to come.

Resurrection and Humankind

Having reflected upon the meaning and theology of the resurrection, we turn briefly to discuss the significance of this event upon humanity and the world at large. After the death of Christ, death loses its destructive power and becomes a transformative opportunity for humankind. Through the cross and resurrection of Christ, our life too becomes a spiritual 'Passover' or journey beyond the crisis of physical death to life without end. Held captive to the power of sin and death before Christ's resurrection, humanity had cast itself far from the presence of God. However in his life, Christ came seeking out all his lost sheep raising them all up with himself. The fundamental conviction of the Christian Church is that every aspect of our life has to be buried with Christ so that it can be ultimately raised and saved in Him. Even though the gift of life was freely bestowed on each human person by God it nevertheless

must pass through death so that it can become life in all its abundance, that is eternal. The example that we have to follow creatively is none other than Christ Himself who offered not only every aspect of his earthly life to His Father but his very life in its entirety so that it could all be raised and immortalised. It is this hope that distinguishes Christians giving them a joyful optimism even during the most bitter and difficult hours. From this we can see that our participation in Christ's resurrection is not merely a future hope but one that has to begin here on earth, in every moment of our present life.

For the Church today, it is the acceptance and trust in the written testimony of the apostles that gives birth to the certainty that the historic person whose name was Jesus of Nazareth really was, as He claimed to be, "the son of God" and the "son of man" - raised up from the dead after three days. Consequently the resurrection of this historic person called Jesus now becomes the way by which the perishable human person can also assume Christ's victorious mode of existence - a way of life freed from time, space, corruption and death. This means that the uncreated God and the created human person can have a common mode of existence free from death. This is because human persons can now also exist with the mode of Christ's resurrection; making immortal their corruptible existence. And this common mode of freedom is signified with the word 'love'. Christ came and confirmed love as the way of freedom from death. Just as a person is born, on a biological level from the result of a loving relationship between two people, so too that person's spiritual rebirth from corruptibility to incorruptibility (that is indestructible from death) can take place within a loving relation between the Resurrected Lord. The resurrection of Christ brings to perfection God's union with us for all eternity.

Cosmic Resurrection

It is the resurrection which gives meaning and purpose, not only to human persons but to the entire world. The risen and glorified Christ now gives the possibility to the entire created realm to participate in the resurrected life of Christ. The resurrection discloses also the ultimate worth and value of the entire created world. The Scriptures and the Patristic tradition claim that human persons are not saved from the material world but rather are saved with it. Regarding the future glory of the created world, St Paul says clearly that :

"the creation itself will be set free from its bondage to decay and will obtain the freedom of the glory of the children of God" (Rom 8: 21).

Along with the human person, the entire created realm was not only radically transformed and liberated from its limitation but was also glorified and exalted. **"Then"** writes St John the Evangelist, **"I saw a new heaven and**

1. This point has been developed extensively in the Paschal Encyclicals of Archbishop Stylianos in *"Εν ὑπακοῇ Πίστεως"* [in Greek], (Athens: Domos, 2002), 151-241. I am indebted to these Encyclicals for my critical reflection in this paragraph.

2. Cf Archbishop Stylianos, 2000 Paschal Encyclical, opt. cit., 239.

3. Ibid.

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
Κίνησης τού Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
κ.κ. Στυλιανού

Κατά τόν μήνα Ἀπρίλιον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Εδέχθη Κοινοβουλευτική Ἀντιπροσωπεία ἐξ Ἑλλάδος ἀποτελουμένη ἀπό τόν Βουλευτή Λαρίσης κ. Γεώργιο Γαρουφαλιά (Ν.Δ.) καί τόν Βουλευτή Ἡρακλείου, τέως Ὑφυπουργό Μεταφορῶν (ΠΑΣΟΚ) κ. Ἐμμ. Στρατάκη, καί εἶχε ἐκτενή συζήτηση μαζί των, διαφωτίσας αὐτούς ὡς πρός τίς ἀθεόφοβες συκοφαντίες πού ἐξακολουθοῦν νά διαδίδουν οἱ ἐλάχιστοι Σχισματικοί, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή τούς ζητεῖ τά περιουσιακά των στοιχεῖα.

–Εδέχθη τόν Καθηγούμενο τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης Ἀρχιμ. Στέφανο μετά τού συνοδεύοντος αὐτόν Ἀδελφοῦ τῆς αὐτῆς Μονῆς, Διακόνου π. Εὐσεβίου, καί ἐκράτησε ἀμφοτέρους εἰς τήν κοινήν, μετά τών διδασκόντων καί διδασκομένων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τράπεζα (1-4-04).

–Εδέχθη τήν Ρωμαιοκαθολική Μοναχή Dr Vivienne Keely, ἐκ τού ἐπιτελικοῦ προσωπικοῦ τού Sydney College of Divinity, καί ἐκράτησεν αὐτήν εἰς τήν νηστήσιμο κοινή τράπεζα (2-4-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ναόν Ἀγ. Στυλιανού Sutherland, ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησε εἰς τό καθιερωμένο ἐτήσιο γεῦμα τών Ἰδρυμάτων τῆς Βασιλειᾶδος μέ πολλούς ἄλλους ἐπισήμους, τόν Γενικό Πρόξενο κ. Ἰωάννη Ραπτᾶκη μετά τῆς συζύγου του, τόν Πολιτειακό Ὑπουργό Δικαιοσύνης κ. Ἰωάννη Χατζηστέργο, κ.ἄ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, προτάσει τού Δ.Σ. τών Ἰδρυμάτων, καί ἰδιαίτερώς τού Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἰω. Καπέτα, ἐπέδωκε διπλώματα Ποιμαντορικῆς Εὐαρεσκείας εἰς τόν Κων. Γιαννόπουλον καί τήν σύζυγό του γιά ὑποδειγματική ἀνιδιοτελή προσφορά ὑπηρεσιῶν εἰς τούς τροφίμους τού

Ἰδρύματος ἐπί ἔτη, καθώς καί εἰς τήν κα Ἄνασ. Χαρούλη γιά ἀνάλογες ὑποδειγματικές ὑπηρεσίες εἰς τό προσωπικό τού Ἰδρύματος. Γιά ἓνα ἕκαστο τών τιμηθέντων ὠμίλησε συνοπτικά ὁ προεδρεύων εἰς τό Δ.Σ. Καθηγητής κ. Μαλάνος. Ὅπως πάντοτε, προηγουμένως εἶχε ὀμιλήσει καλωσσωρίζοντας τούς παρόντες ἡ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Κυριῶν κ. Μαίρη Οἰκονόμου, σύντομο δέ χαιρετισμό ἀπηύθυναν τόνσον ὁ Γενικός Πρόξενος ὅσον καί ὁ κ. Χατζηστέργος. Τό ἔσπερας ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Α' Ἀκολουθία τού Νυμφίου εἰς τόν Ἱ. Ναόν Μεταμορφώσεως τού Σωτήρος Earwood (4-4-04).

–Καθ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος ἱερούργησε καί ἐκήρυξε κατά τό κατωτέρω πρόγραμμα:

–**Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ (5-4-04)** Ἱερός Ναός Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Liverpool.

–**Μ. ΤΡΙΤΗ (6-4-04)** Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς Blacktown.

–**Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ (7-4-04)** Ἱ. Εὐχέλαιον: Ἱερός Ναός Ἁγίας Σοφίας καί τριῶν Θυγατέρων Darlinghurst.

–**Μ. ΠΕΜΠΤΗ (8-4-04)** Ἱερός Ναός Ἀγίου Σπυριδῶνος Kingsford.

–**Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (9-4-04)** Ἀποκαθήλωσις: Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικολάου Marrickville.

Ἀκολουθία Ἱεροῦ Ἐπιταφίου: Ἱερός Ναός Ἰωάννου Parramatta.

–**Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ (10-4-04)** ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἐναρκτήριος Ἀκολουθία Ἀναστάσεως, Θ. Λειτουργία: Ἱερός Καθεδρικός Ναός.

–**ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ (11-4-04)** (Πρωί): Ἐσπερινός τῆς Ἀγάπης: Ἱερός Καθεδρικός Ναός.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἐσπερινό εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναό Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Liverpool. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε εἰς τό κοινό

a new earth; for the first heaven and the first earth had passed away" (Rev 21:1). This idea of a cosmic resurrection, which constitutes a vital element in the Orthodox doctrine of the last things (known as eschatology) explains the insistence of the Orthodox tradition on relics. The resurrection restores not only human beings but the entire created world recreating and renewing all things in Christ.

Concluding Remarks

During the Pascha service, we sing "through the cross, joy has come into all the world." The theme of many hymns simply and eloquently affirms that the resurrection Christ brings the first fruits of the resurrection to the entire world bringing the fulfilment of the Old Testament Scriptures:

"Thus says the Lord God: I am going to open your graves, and bring you up from your graves, O my people; and I will bring you back to the land of Israel. And you shall know that I am the Lord, when I open your graves, and bring you up from your graves, O my people. I will put my

spirit within you, and you shall live..." (Ez 37:12-14).

The joy which is celebrated is the love of God for the world. The resurrection of Christ will never be accepted unless it is seen through the perspective of love. In the Song of Solomon we read that "love is as strong as death" (Song of Solomon 8:6). The Son of God did not only come down from heaven becoming a human person and taking away the whole weight of sin but remained obedient to the will of his Father suffering the torment of the crucifixion and taking upon himself willingly the cup of death. But in his immense love for the world, death could not contain him because death is the fruit of one's self-affirmation. But in Christ, death lost its power; the ground was cut out from under death since Christ's death was motivated by nothing else but love - that is a total denial of self for the other. It was Christ's love which opened the shackles of death. And so Christ's desire to consummate his love for the world limited and put an end to all suffering and eternal torment once and for all. And this he did by being raised from the dead and offering, out of love this gift of eternal life to all of humankind and the created world.

Ο Έσπερινός της Αγάπης εις τόν Καθεδρικόν Ναόν Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Redfern, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανού (11-4-04).

έορτιο Δείπνο (12-4-04).

–Εδέχθη τόν κ. Δημ. Δρίβα μετά της μηνητής του Κων. Τσιμογιάννη, συνοδευομένους από τόν πατέρα των και έκ των Μελών του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου, κ. Γεώργιο Δρίβα, οί οποίοι προσεκόμισαν προσκλητήριο τών γάμων των (13-4-04).

–Συμμετείχε μετά του Θεοφ. Έπισκόπου Απολλωνιάδος, του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις Σύδνεϋ κ. Ίω. Ραπτάκη (μετά της οικογενείας του) και του ζεύγους κ. Γ. Χατζηπλη, έκ των μελών της Έφορίας της Θεολογικής μας Σχολής, εις τήν έκδρομήν που έχουν καθιερώσει κατ' έτος οί Ίερείς της Α' Αρχιεπισκοπικής Περιφέρειας μετά τών Πρεσβυτερών τους, τρώγοντες τόν Πασχάλιον όβελίαν εις τήν Ί. Μονήν Αγ. Γεωργίου του Βουνού Springwood. Κατά τήν σύντομον Πασχάλιον τελετήν έν τώ Ίερώ Ναώ της Μονής, ό Σεβασμιώτατος επέδωκε τόν Άργυρούν Σταυρόν του Αγ. Ανδρέου, εις έπιβεβαίωσιν πολυτίμων υπηρεσιών προς τήν Έκκλησία, εις τάς κυρίας Μαρίνα Κωνσταντίνου και Έλένη Φρειδερίκου, έξάρas τήν συμβολήν μιάς έκάστης εις τήν στήριξιν ιδιαίτέρως του έν τή Ί. Μονή έργου (15-4-04).

–Ίερουργούντος του Θεοφ. Έπισκόπου Απολλωνιάδος κ. Σεραφείμ εις τήν καθιερωμένην Πασχάλιον λειτουργίαν της SCCOCA, έν τώ Ίερώ Ναώ Αγ. Σπυριδωνος Kingsford, ό Σεβασμιώτατος συνεπροσευχήθη από του Ί. Βήματος, εις τό τέλος δέ ώμίλησε Έλληνιστί και Άγγλιστί διά τήν σπουδαιότητα του πανηγυρικού αυτού συνεορτασμού διά κοινής Θείας Λειτουργίας τών Κανονικών Όρθοδόξων Δικαιοδοσιών Αυστραλίας. Έν συνεχεία παρεκάθησε μετά τών συλλειτουργών, Κληρικών και λοιπών συνεργατών, εις

κοινόν Πασχάλιον γεύμα που παρέθηκε ή Ένορία-Κοινότης (16-4-04).

–Παρέστη έπ όλίγον και ώμίλησε καταλλήλως εις τήν συναυλία που ώργάνωσεν εις τό Χώλ Αγ. Ευφημίας Bankstown ή «Κρητική Αδελφότης» εις μήνην του άιμνήστου Νικ. Ξυλούρη προς ένίσχυση του άντικαρκινικού άγώνος Νοσοκομείων έν Σύδνεϋ. Διά τήν έν λόγω συναυλία, καθώς και τήν άνάλογον έν Μελβούρνη, ήλθαν ειδικώς έξ Ελλάδος ή σύζυγος του άιμνήστου Ούρανία, ό άδελφός του Ψαρογιάννης και ό πρωτανεπιός του Γιώργος, οί όποιοι και συνέπραξαν εις τό καλλιτεχνικό πρόγραμμα (18-4-04).

–Βοηθούμενος από τόν Θεοφ. Έπίσκοπο Απολλωνιάδος και πλαισιούμενος από όλόκληρο τόν Κλήρο της Α' Αρχιεπισκοπικής Περιφέρειας, καθώς και από Κληρικούς μας από Τασμανία και Βρισβάνη, προέστη της κηδείας του άιμνήστου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ίωάννου Ευαγγελινίδου, νέστορος τών έν Αυστραλία Κληρικών μας και πρωτανεπιού του άιμνήστου Μητροπολίτου Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας κυρού Τιμοθέου Ευαγγελινίδου. Προς τό πολυπληθές έκκλησίασμα, μεταξύ τών όποίων και πολλοί έπίσημοι καθώς και οί συγγενείς του έκλιπόντος, ώμίλησεν έκτενώς ό Σεβασμιώτατος, ύπενθυμίσας τάς χαρακτηριστικές άρετάς του Λευτικού ήθους του π. Ίωάννου, τάς όποιás έπί δεκαετίας ό λαός του Θεού έγνώρισε, ιδιαίτέρως εις τούς Ί. Ναούς Αγ. Τριάδος και Αγ. Σοφίας (19-4-04).

Άπό τήν καθιερωμένην Πασχάλιον Λειτουργίαν της SCCOCA, εις τόν Ίερόν Ναόν του Αγίου Σπυριδωνος Kingsford, όπου έλειτούργησε ό Έπίσκοπος Απολλωνιάδος κ. Σεραφείμ και ώμίλησεν ό Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανός διά τήν σπουδαιότητα του πανηγυρικού συνεορτασμού τών Κανονικών Όρθοδόξων Δικαιοδοσιών Αυστραλίας (16-4-04).

–Έδέχθη τόν Γενικό Γραμματέα τοῦ Australian Theological Forum κ. Hilary Regan καί συνηργάσθη μετ’ αὐτοῦ ἔκτενώσ διὰ τήν μετάφρασιν καί ἔκδοσιν ἀγγλιστί (πρωτοβουλία τοῦ ἐν λόγῳ Forum) τῶν δύο μεζόνων ἐκκλησιολογικῶν ἐργασιῶν του, ἤτοι τῆς Διδακτορικῆς Διατριβῆς «Περί τό Ἀλάθητον τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Θεολογίᾳ» (Ἀθήνα, 1965) καί τῆς ἐπί Ὑψηγεσία Διατριβῆς «Τό περί τῆς Ἐκκλησίας Δογματικόν Σύνταγμα τῆς Β’ Βατικανῆς Συνόδου» (Θεσσαλονίκη, 1969) (21-4-04).

–Έδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν γνωριμίας τόν ἐκ τῶν Ἐκδοτῶν ἐν Ἀμερικῇ τοῦ διγλώσσου τόμου «A Century of Greek Poetry» κ. Peter Constantine καί συνμήλησε ἔκτενώσ διὰ τήν καλυτέραν παρουσίαση καί προβολή τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, ἰδιαίτέρως ἐν Ἀμερικῇ καί Αὐστραλίᾳ. Ὁ κ. Constantine παρακληθεῖς ἀπό τόν Σεβασμιώτατο, ὠμίλησε πρὸς τό Καθηγητικό Σῶμα καί τούς φοιτητάς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διὰ τά Νέα Ἑλληνικά ἐν Ἀμερικῇ καί διὰ τήν σπουδαιότητα τοῦ ἐν λόγῳ τόμου, τοῦ ὁποῦ ἐν ὁσμῇ ἀπέφωρε διὰ τήν Θεολογικήν μας Σχολήν (22-4-04).

–Τόν μνημονευθέντα ἐνθουσιώδη ἐργάτη τῶν Νεοελληνικῶν Γραμμάτων ἐν Ἀμερικῇ κ. Peter Constantine ἐξενάγησεν ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος Kingsford καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν μετὰ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου π. Στ. Σκούτα, μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Κολλεγίου εἰς φιλοφρόνως παρατεθὲν πρόγευμα, ἐν συνεχείᾳ δέ ἐπεσκέφθησεν καί τά Γηροκομεία-Γηριατρεία τῆς Βασιλειᾶδος ἐν Lakemba (23-4-04).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων εἰς τήν Ἱ. Μονή Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Βουνοῦ Springwood. Ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησε μετὰ μετὰ τοῦ Καθηγουμένου, τῶν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ συνεργατῶν καί πολυπληθῶν προσκυνητῶν εἰς κοινόν ὑπαίθριον γεῦμα (25-4-04).

–Έδέχθη τόν ἐξ Ἀδελαΐδος ἐλθόντα διὰ τριήμερον παραμονήν καί συνεργασίαν ἐκ τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων Θεοφ. Ἐπίσκοπον Δορυλαίου κ. Νικάνδρον, συνοδευόμενον ἀπό τόν Μοναχόν Εὐστράτιον Σιμωνοπετρίτην (26-4-04).

–Ἐξαπέλυσε τήν πρώτην Ἐγκύκλιον σχετικῶς πρὸς τόν ἐτοιμαζόμενον Παναυστραλιανόν ἑορτασμόν (κατ’ Ἰανουάριον 2005) μέ θέμα «Οἱ Γυναῖκες τῆς Ἐκκλησίας» ἐπὶ τῇ 30ῇ Ἐπετείῳ τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ εὐλογημένης ποιμαντορίας του. Ὅπως εἶναι γνωστόν, ἡ προσηγορία τῶν γυναικῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς Πρεσβυτερῶν, Διδασκαλισσῶν, Μελῶν Φιλοπτώων Ἀδελφοτήτων καί ἄλλων χριστιανικῶν Σωματείων κατὰ τό ἐν λόγῳ διάστημα ὑπῆρξεν ὑποδειγματική (27-4-04).

–Έδέχθη τόν Sir Arthur George καί συνμήλησε μετ’ αὐτοῦ καί μετὰ τῶν δύο Θεοφ. Ἐπισκόπων Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ καί Δορυλαίου κ. Νικάνδρου, θέματα μεζόνος ἐνδιαφέροντος, ὅπως ἡ ἐπιστημονική συγγραφή τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ Ἑλληνισμοῦ (28-4-04).

Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τόν μῆνα Ἀπρίλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Κατὰ τήν Μεγάλῃ Ἑβδομάδᾳ ὁ Θεοφιλέστατος ἐχοροστάτησε, ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, συμφώνως πρὸς τό κάτωθι πρόγραμμα:

–**Κυριακή (4-4-04)** τῶν Βαΐων: (Πρωϊ): Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀνδρέου Gladesville

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίων Πάντων Belmore.

–**Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ (5-4-04)** Ἱερός Ναός Ἁγίων Κων/νου καί Ἐλένης Newtown.

–**Μ. ΤΡΙΤΗ (6-4-04)** Ἱερός Ναός Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown.

–**Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ (7-4-04)** Ἱ. Εὐχέλαιον: Ἱερός Ναός Ἁγίας Αἰκατερίνης Mascot.

–**Μ. ΠΕΜΠΤΗ (8-4-04)** (Πρωϊ): Ἱερός Καθεδρικός Ναός.

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Στεφάνου Hurlstone Park.

–**Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (9-4-04)** (Πρωϊ): Ἀκολουθία Μ. Ὁρῶν: Ἱερός Καθεδρικός Ναός.

Ἀποκαθήλωσις: Ἱερός Ναός Ἁγίου Νεκταρίου Burwood.

Ἀκολουθία Ἱεροῦ Ἐπιταφίου: Ἱερός Καθεδρικός Ναός.

–**Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ (10-4-04)** (Πρωϊ): Ἱερός Καθεδρικός Ναός.

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἐναρκτήριος Ἀκολουθία, Θ. Λειτουργία Πάσχα: Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Marrickville.

–**ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ (11-4-04)** (Πρωϊ): Ἐσπερινός τῆς Ἀγάπης: Ἱερός Καθεδρικός Ναός.

ΕΣΠΕΡΑΣ: Ἱερός Ναός Ἀναστάσεως Κυρίου Kogarah.

–Ἐπεσκέφθη εἰς τήν οἰκίαν του τόν ἀσθενούντα Πρωτοπρ. π. Ἰωάννην Εὐαγγελινίδην (6-4-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ἁγίου Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Liverpool (13-4-04).

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εἰς τό καθιερωμένον Πασχαλινὸν γεῦμα, τό ὁποῖον παρέθεσεν ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τούς κληρικούς καί τὰς πρεσβυτέρας τῶν, εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἁγ. Γεωργίου Springwood (15-4-04).

–Ἐλειτούργησε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σπυριδῶνος Kingsford μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐτησίᾳ Πασχαλινῆς Λειτουργίας, τήν ὁποῖαν διοργανῶναι ἡ SCCOCA (Μόνιμο Συμβούλιο Κανονικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Αὐστραλίας). Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν ἔλαβον μέρος Ἱερεῖς τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων δικαιοδοσιῶν, εἰς τό τέλος δέ ὠμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας (16-4-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Πάντων Belmore, ἐπ’ εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τῶν ἑορτασμάτων διὰ συμπλήρωσιν 40 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος. Εἰς τό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας μετέφερε τὰς εὐχὰς καί τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, καθώς καί τὰ συγχαρητήρια του διὰ τήν ἐπιτευχθεῖσαν πρόδον κατὰ τήν ἐν λόγῳ τεσσαρακονταετία. Μετὰ ταῦτα παρεκάθησεν εἰς ἐπίσημον γεῦμα εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησεν ἐπίσης ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σύδνεϋ κ. Ἰωάν. Ραπτάκης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Ὑπουργός Δικαιοσύνης τῆς Ν.Ν.Ο. κ. Ἰωάν. Χατζηστέργος, ὁ Ὁμοσπονδιακός Βουλευτής κ. Leo McLeay, οἱ Ἱερεῖς, τό Διοικητικόν Συμβούλιο καί πολλοὶ συνεργάτες τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος.

Τό ἀπόγευμα εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικός Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐτέλεσε Τρισάγιον πρὸ τοῦ σκηνώματος τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοπρ. π. Ἰωάν. Εὐαγγελινίδην (18-4-04).

–Ἐλαβε μέρος εἰς τήν Νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοπρ. π. Ἰωάν. Εὐαγγελινίδου, εἰς τήν ὁποῖαν ἐχοροστάτησεν καί ὠμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Στυλιανός. Μετὰ ταῦτα μέ πλειάδα Ἱερέων, συνοδεύων τό σκηνώμα τοῦ ἀειμνήστου π. Ἰωάννου, ἐνεταφίασεν τοῦτο εἰς τό Κοιμητήριον τοῦ Botany (19-4-04).

–Έδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τούς κ.κ. John Eslick, Πιπίνα Βάρκα καί Ὁλγα Brown, θυγατέρα τοῦ μακαριστοῦ π. Ἰωάν. Εὐαγγελινίδην.

Ἐπίσης ἐδέχθη τήν Καθηγουμένη Μοναχὴ Φιλοθέη τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Mangrove (20-4-04).

–Έδέχθη τόν ἐξ Ἁγίου Ὁρους Μοναχό π. Παλλάδιο (21-4-04).

–Μετέβη εἰς Βρισβάνην, ὅπου τό ἑσπέρας εἰς τόν

πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγίου Γεωργίου, ἐτέλεσε τόν Ἑσπερινόν καί ἐκήρυξε. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς Δείπνον μεθ' ὄλων τῶν κληρικῶν καί τοῦ Διοικ. Συμβουλίου (22-4-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν μέ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν εἰς πρόγευμα εἰς τὸ παραπλεύρως Κοινοτικόν Κέντρον. Τήν μεσημβριαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τῶν Ἱερέων καί τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Προήδρευσε Συνάξεως τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς Βρισβάνης. Τό ἑσπέρας, ἀντιπροσωπεύων τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας, παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐπίσημον Δείπνον καί ὠμίλησεν καταλλήλως, διαβιβάσας τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Στυλιανοῦ, τὸ ὁποῖον ὠργάνωσεν ἡ Ἑνορία-Κοινότης Ἁγ. Γεωργίου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 75 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Εἰς τὸ ἐν λόγω Δείπνον παρέστησαν ἡ Κυβερνήτρια τῆς Κουησλάνδης Ms Quentin Bryce, ὁ Πρωθυπουργός τῆς Κουησλάνδης καί Ὑπουργός Ἐμπορίου κ. Peter Beattie καί ἡ σύζυγός του Dr Beattie, ὁ Ἀρχιδικαστὴς κ. Paul de Jersey καί ἡ σύζυγός του, ἡ Ὑπουργός Παιδείας κα Anna Bligh, ὁ κ. Δημ. Φούρας, ὁ κ. Darryl Briskey καί ἡ σύζυγός του, ὁ Λόρδος Δήμαρχος τῆς Βρισβάνης κ. Cr. Campbella Newman καί ἡ σύζυγός του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Καθολικῶν κ. John Bathersby, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἀγγλικανῶν Dr Phillip Aspinall, ἡ Dr Christa Aspinall, ὁ ἐπίτιμος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος

Δύο ἀκόμη φωτογραφικά στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν τελετὴ τῆς καθοσιώσεως τῶν νέων ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 2003, εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου μέ τὴν παρουσία ἡμετέρων καί Αὐστραλῶν ἐπισήμων (10-5-04).

ἐν Βρισβάνη κ. Ἀλέξανδρος Φρυλιγκος, ὁ κ. Ἐπίτιμος Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βρισβάνη κ. Δημ. Ράπτης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Γεωργίου κ. Ἐμμανουὴλ Καλλίνικος καί ὑπὲρ τοὺς 800 Ὁμογενεῖς (23-4-04).

–Ἐπεσκέφθη τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παρασκευῆς Βρισβάνης, ὅπου μετὰ τοῦ Ἱερέως π. Γεωργ. Παπουτσάκη, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας κ. Παναγ. Μαρέντη καί μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, συνεζήτησαν θεματα ἀφορῶντα τὴν ἴδρυσιν ὑπὸ τῆς Ἑνορίας Παιδικῆς Σταθμοῦ.

Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Ἄννης Gold Coast κ. Ἰωάν. Μαρέντη καί τὴν σύζυγόν του Τούλα, μετέβη ὁδικῶς εἰς Gold Coast.

Τό ἑσπέρας παρεκάθησεν εἰς Ἐπίσημον Δείπνον, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος καί εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν, ἐκτός τοῦ Ἐπιτίμου Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κουησλάνδην κ. Δημ. Ράπτη καί τῆς συζύγου του Ἐλένης, πολλοὶ συνεργάτες τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος (24-4-04).

–Ἐλειτούργησεν καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἄννης, καί ἐν συνεχείᾳ, παρουσίᾳ τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Anna Bligh, τοῦ Προξένου κ. Δημ. Ράπτη, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος κ. Ἰωάν. Μαρέντη, τῶν Προέδρων τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων Βρισβάνης καί πλῆθους κόσμου, ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμό τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἀπογευματινοῦ Σχολείου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, ὠμίλησε καταλλήλως καί διεβίβασε πρὸς ὄλους τὰς εὐχὰς καί τὰ συγχαρητήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανοῦ, ὁ ὁποῖος λόγω ἀδιαθεσίας δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστεί αὐτοπροσώπως. Εἰς τὸν γενόμενον Διαγωνισμόν, προσέφεραν διὰ τὸ χρυσὸ κλειδί ὁ κ. Ραφαὴλ Κούρη 5,000 δολ., διὰ τὸ ἀσημένιο ἢ κα Μαρία Νικηφορίδη 5,000 δολ. καί διὰ τὸ μπρούντζινο ὁ κ. Δημ. Ράπτης 6,000 δολ. Μετὰ ταῦτα παρεκάθησεν εἰς τὸ κοινὸ γεῦμα μεθ' ὄλων τῶν πιστῶν εἰς τὸ χῶλ παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ὅπου καί πάλιν ὠμίλησε ἐν συντομίᾳ, εὐχαριστήσας διὰ τὴν φιλοξενία καί συγχαρεῖς ἅπαντας διὰ τὴν πρόσodon τοῦ ἔργου τῆς Ἑνορίας (25-4-04).

–Παρεκάθησεν εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῶν Γηροκομείων-Γηριατρειῶν τῆς Βασιλειάδος.

Παρεκάθησεν εἰς Δείπνον, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὸν ἐξ Ἀδελαΐδος Βοηθὸν Ἐπίσκοπον Δορυλαίου κ. Νικάνδρον (27-4-04).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown κ. Δημ. Ἀγγελόπουλον.

Παρεκάθησεν εἰς τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ S.C.D. (Sydney College of Divinity) (28-4-04).

–Παρεκάθησεν εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστ. Ἀνδρέου (29-4-04).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου** **Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ**

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον, ὁ Θεοφιλέστατος:

–Τὸ πρῶτ' ἐδέχθη τὴν κ. Παναγιώταν Σουμπλή διὰ προσωπικῶν τῆς θέμα.

Τὸ ἀπόγευμα ἐδέχθη τοὺς κ.κ. Κων. Κόντη καί Δημοσθ. Κονιδάρην καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν τὸ θέμα τῆς δωρεᾶς τῆς ἀειμνήστου Θεοδώρας Χριστοδοῦλου πρὸς τὸ Γηροκομεῖον τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς «ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ» (1-4-04).

–Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς

τόν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

Τὸ ἑσπέρασ κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγ. Βασιλείου Brunswick (4-4-04).

–Τὸ ἑσπέρασ τῆς Μ. Δευτέρας, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου Springvale (5-4-04).

–Τὸ ἑσπέρασ τῆς Μ. Τρίτης, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου Coburg (6-4-04).

–Τὸ ἑσπέρασ τῆς Μ. Τετάρτης, προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀγ. Εὐχελαιίου εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans (7-4-04).

–Τὸ ἑσπέρασ τῆς Μ. Πέμπτης, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Παθῶν, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote (8-4-04).

–Τὸ πρωῒ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Μ. Ὁρῶν, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου South Melbourne.

Τὸ ἀπόγευμα, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθλώσεως, ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ascot Vale.

Τὸ ἑσπέρασ, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Fawkner, προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑπιταφίου (9-4-04).

–Τὸ πρωῒ τοῦ Μ. Σαββάτου ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως Thomastown (10-4-04).

–Τὸ μεσονύκτιον τοῦ Μ. Σαββάτου, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου South Melbourne, προέστη τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε τὴν Πασχαλινὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἀνέγνωσε τὸ Πασχαλινὸν Μήνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Τὸ πρωῒ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ περὶ ὥραν 11ην, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγ. Εὐσταθίου South Melbourne, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου Μελβούρνης, προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Θεοφιλέστατος ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας πρὸς τὸ πολυπληθές ἐκκλησίασμα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐμοίρασεν εἰς ὅλους τὸ κόκκινον αὐγὸ (11-4-04).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν νεοφανέντων μαρτύρων Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Bentleigh καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (12-4-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (13-4-04).

–Παρεκάθησεν εἰς τὸ πασχαλινὸν γεῦμα τῆς Βασιλειάδος μετὰ τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς (Board) καὶ ὅλων τῶν τροφίμων (14-4-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Bentleigh. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρεκάθησεν εἰς γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου (18-4-04).

–Ἐδέχθη τὸν Ἀρχιδιάκονον π. Σωφρόνιον Κονιδάρην καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν κ. Ρίτα Κόμηου, Ἀντιπρόεδρον τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Σύδνεϋ.

–Συνοδεύόμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη ἐπεσκέφθησεν τὸν κ. Γρηγόριον Λάσκαρην εἰς

τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ συνέφαγον (19-4-04).

–Ἐδέχθη τὸν Πανοσ. Ἀρχιμ. Παντελεήμονα Σκενδέρην ἐπιστρέφοντα εἰς Θεσσαλονικίην.

Προσκληθεὶς παρεκάθησεν μετὰ τῶν ἱερέων Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Παναγιώτου Στυλιανοπούλου καὶ αἰδ. π. Ἐμμανουὴλ Λυκοπάντη εἰς πασχαλινὸν γεῦμα τοῦ τμήματος ἠλικιωμένων τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ascot Vale καὶ ὠμίλησε καταλλήλως διαβιβάσας πρὸς αὐτοὺς τὰς πασχαλίους εὐχὰς τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου.

Προέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου καὶ ἐν συνεχείᾳ μεθ' ὅλων τῶν κυριῶν παρεκάθησεν εἰς πασχαλινὸν δεῖπνον (20-4-04).

–Ἐδέχθη εἰς ἐθιμοτυπικὴν ἐπίσκεψιν τὴν κ. Ντίναν Ἀμανατίδου, Συντονίστρια Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Συνοδεύόμενος ὑπὸ τοῦ π. Ἡλίας Κεντρωτῆ καὶ τοῦ κ. Βαΐου Ἀναστασοπούλου ἀνεχώρησαν διὰ Robinvale (22-4-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Robinvale. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μεθ' ὅλου τοῦ ἐκκλησιασματος. Τὸ ἑσπέρασ ἐπέστρεψεν εἰς Μελβούρνην (23-4-04).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τοῦ ἐνδόξου Ταξιάρχου Μιχαὴλ τοῦ Μανταμάδου εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Mentone (24-4-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὸν ὡς ἄνω Ἱ. Ναὸν, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησεν εἰς κοινὸν γεῦμα (24-4-04).

Μετέβη εἰς τὸ Athenaeum, Collins Street, Melbourne εἰς ἐκδήλωσιν τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Κρητῶν ἀφιερωμένην εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Νίκου Ξυλούρη καὶ ἀνέγνωσε μῆνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς Templestowe καὶ παρεκάθησεν εἰς τὸ Πασχαλινὸν Δεῖπνον τῆς Κεντρ. Φιλοπτώχου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Χαράλαμπος· ὠμίλησε καταλλήλως διαβιβάσας τὰς πασχαλίους εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ εὐχαρίστησε θερμῶς τὴν ἐν λόγῳ Ἑνορίαν, ἡ ὁποία διέθεσε τὴν αἴθουσαν ἐντελῶς δωρεάν καθὼς καὶ τὰ τρόφιμα (25-4-04).

–Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου South Melbourne παρηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν τοῦ αἰδεσιμολ. π. Ἐμμανουὴλ Λυκοπάντη, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὰ πλαίσια τῶν μηνιαίων ὁμιλιῶν διὰ τὴν Νεολαίαν μὲ θέμα: «*Τὸ Πεντηκοστήριον: ἀπὸ τὴν Ἀνάστασιν ἕως τὴν Πεντηκοστήν*» (26-4-04).

Γ' & Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου** **Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τοὺς κ.κ. Βασ. Ταλιαντζῆν, Αἰδεσ. π. Κωνσταντῖνον Σκουμπουρδῆν καὶ Ὅσιολ. Μοναχόν π. Εὐστράτιον Σιμωνοπετρίτην (1-4-04).

–Ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου Thebarton, διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας τοῦ ὁμωνύμου ἡμερησίου Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου.

–Ἐτέλεσε τὴν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τοῦ ἀειμνήστου Γ. Τυρταίου, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Ἀντωνίου Prospect (2-4-04).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγιασμένου Λαζάρου, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Παντελεήμονος Glenelg (3-4-04).

–Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων μετέβη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Riverland, ἔνθα, τὴν μὲν πρωίαν ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Renmark, τὸ δὲ

βράδυ, εις τόν Ἱ. Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βεργί, ἐδέχθη τὰς ἐξομολογήσεις τῶν πιστῶν καί, ἐν συνεχείᾳ, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου (4-4-04).

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (Μ. Δευτέρα 5-4-04).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εις τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury (Μ. Τρίτη 6-4-04).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Πέμπτης καί ἐτέλεσε τὸ Ἱερὸν Εὐχέλαιον εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone (Μ. Τετάρτη 7-4-04).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀχράντων Παθῶν εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (Μ. Πέμπτη 8-4-04).

Ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὁρῶν εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἀποκαθλώσεως εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου τοῦ Μ. Σαββάτου καί προέστη τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (Μ. Παρασκευή 9-4-04).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (Μ. Σάββατον 10-4-04).

Ἐχοροστάτησε τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως, ἐτέλεσε τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τοῦ Πάσχα καί ἀνέγνωσε τὴν Πασχάλιον Ἐγκύκλιον τοῦ Σεβασμιωτάτου εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυριδωνος Unley.

Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἀγάπης, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Ἱερὸν Κλῆρον τῆς Ἀδελαΐδος (Ἕλληνας καί τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων δικαιοδοσιῶν), εις τόν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, μεταφέρων εις τοὺς πιστοὺς τὰς Πασχαλίους εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 11-4--04).

Ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐφημερίου τῆς Οὐκρανικῆς Ἑνορίας Ἀδελαΐδος, Αἰδεσ. π. Εὐγενίου Kvasniuk, συνοδευομένου ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του καί ὁμάδος Ἑνοριτῶν, οἱ ὅποιοι εὐχήθησαν Πασχαλίους εὐχὰς καί προσέφερον παραδοσιακὰ τῶν Πασχαλινὰ δῶρα ἀγάπης.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εις τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone (12-4-04).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τὴν ἐόρτιον τράπεζαν καί παρηκολούθησε τὴν παρουσίαν δημοτικῶν χορῶν ὑπὸ τῶν μικρῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς Ἑνορίας, μεταφέρων εις τοὺς πιστοὺς τὰς Πασχαλίους εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ

Σεβασμιωτάτου (13-4-04).

Ἐχοροστάτησε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (14-4-04).

Ἐδέχθη τὸν Ἐντιμ. κ. Ἰωάννην Ἀνοικτομάτην, Ἄρχοντα Μέγαν Ρεφενδάριον τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πρώην Κυβερνήτην τῆς Βορείου Ἐπικρατείας.

Ἐδέχθη τὸν κ. Στέφανον Νικολαΐδην, Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Κων/πολιτῶν Νοτίου Αὐστραλίας (16-4-04).

Ἐχοροστάτησε ὑπὸ τοῦ Ὁσιολ. Μοναχοῦ π. Εὐστρατίου Σιμωνοπετρίτου, παρεκάθησεν εις γεῦμα, παρατεθέν αὐτοῖς εις τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κων. Θεοδώρου, Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (17-4-04).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga.

Ἐτέλεσε, εις τὸν Ἱερὸν Ναὸν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide, τὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χρήστου, ἐγγονοῦ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς ὁμωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος, Αἰδεσ. π. Χρήστου Κελίδου (18-4-04).

Ἐτέλεσε, εις τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, τὴν Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀιμνήστου Ἀργυρῶς Μωραΐτου (19-4-04).

Ἐδέχθη μέλη τοῦ Συλλόγου Φίλων Ἰδρύματος Λευχαιμίας (20-4-04).

Ἐχοροστάτησε συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.

Παρηκολούθησε τὴν συνεδρίασιν τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς (21-4-04).

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εις τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (22-4-04).

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τὴν ἐόρτιον τράπεζαν, μεταφέρων εις τοὺς πιστοὺς τὰς Πασχαλίους εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (23-4-04).

Ἐπέβη εις τὴν πόλιν Port Pirie, ὅπου ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εις τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τὰ μετέορτα τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θεϊαῖς Λειτουργίας, εὐλόγησε τὴν ἐόρτιον τράπεζαν, μεταφέρων εις τοὺς πιστοὺς τὰς Πασχαλίους εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (25-4-04).

Ἐχοροστάτησε ὑπὸ τοῦ Ὁσιολ. Μοναχοῦ π. Εὐστρατίου Σιμωνοπετρίτου, ἀνεχώρησεν εις Σύδνεϋ (26-4-04), ἐπιστρέψας εις Ἀδελαΐδα τὴν 28ην τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Θεοφ. Μαδαγασκάρης κ. Νεκταρίου, συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν κ. Γεωργίου Φρατζῆ.

Παρηκολούθησε τὴν συνεδρίασιν τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (29-4-04).

Ἐχοροστάτησε Ἱερατικῆς Συνάξεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεοφιλέστατος Μαδαγασκάρης κ. Νεκτάριος ἐνημέρωσε τοὺς Ἱερεῖς διὰ τὴν πορείαν τῆς Ἱεραποστολῆς εις Μαδαγασκάρην καί εὐχαρίστησεν αὐτοὺς διὰ τὴν συμπαράστασιν τῶν εις τὸ ἔργον του (30-4-04).

« ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπ. ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Σελιδοποίηση: Οἰκονόμος. π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511